چرا ربط دادن کل ناترازی شبکه بانکی به بنگاه‌داری بانک‌ها پر ابهام است؟

آدرس غلط در بنگاه‌داری بانک‌ها

محمدصادق عبداللهی‌پور
تحلیلگر بانکداری

در موضوع اصلاح نظام بانکی اگر نقش نگرانی‌های اجتماعی سیاستگذار را کنار بگذاریم، به جرات می‌توان نقصان‌های قانونی و در برخی از موارد سیاسی شدن بیش از حد مسائل را یکی از دلایل اصلی تعلل نهاد ناظر در اجرای جدی‌تر فرآیند اصلاح دانست. بستر فعالیت بانک‌های کشور، بیش از چهار دهه بر بنیان قانون ناقصی نهاده شده است که گفته می‌شود در ابتدا تنها به‌عنوان قانونی موقت تصویب شده بود. در سال‌های اخیر هم که دیوار کج نظام بانکی کشور بر روی آن خشت کج اول سر برآورد و مشکلات عمیق و نگران کننده آن عیان شد، نقد نظام بانکی به نقل رایج همه مجالس تبدیل شده است و در غیاب اراده جدی و منسجم نهاد ناظر، همگان بدون دغدغه داشتن شناختی تخصصی، روشن و دقیق، به خود اجازه می‌دهند تا راه‌حل‌های اصلاح نظام بانکی را به سلیقه خود بر در و دیوار شهر نقاشی کنند و در تریبون‌های رسمی برای آن رپورتاژ بروند. هرکسی از ظن خود یار اصلاح نظام بانکی شده است.

موضوع این یادداشت پرداختن به یکی از چالش‌های پرحاشیه نظام بانکی است که در محافل عمومی تحت عنوان «بنگاه‌داری» از آن یاد می‌شود. در ادامه با اشاره به بسترهای قانونی و مقرراتی ایجاد آن و مروری کوتاه بر تجارب جهانی موجود، تلاش خواهد شد ضمن ریشه‌یابی این چالش، جایگاه واقعی آن از نظر سطح اهمیت و اثرگذاری در مقایسه با سایر دلایل ناترازی نظام بانکی مورد ارزیابی قرار گیرد.

■ تصویب قانون رفع موانع تولید و مقررات مربوطه

فرض کنید هرکدام از ما مدیرعامل فرضی یک بانک در دهه ۸۰ و ۹۰ بوده‌ایم. هیچ مقررات محدودکننده‌ای برای سرمایه‌گذاری در بخش‌های اقتصادی مختلف وجود ندارد و اساسا نهاد ناظر بانکی حساسیتی روی دامنه فعالیت‌های مجاز بانک‌ها ندارد. با توجه به بازدهی بخش مسکن یا سایر بخش‌های اقتصادی، تصمیم به هدایت اعتبار به سمت بخش‌های پربازده‌تر در اقتصاد می‌گیرید. این هدایت اعتبار ممکن است از طریق اعطای تسهیلات به شرکت‌های وابسته خود بانک - که در بخش‌های مختلف اقتصادی سرمایه‌گذاری می‌کنند- صورت گیرد و هم از طریق اعطای تسهیلات به شرکت‌هایی که در ابتدا لزوما از اشخاص وابسته بانک تحت مدیریت ما نیز نبودند. دور از انتظار نیست که به مرور بانک به سمت ایجاد اشخاص وابسته جدید یا تملک آنها نیز حرکت کند تا گردش منابع در تمام زنجیره را تحت کنترل خود داشته باشد. نوعی گرایش برای تبدیل شدن به هلدینگ‌های بزرگ اقتصادی که نمونه مشابه آن در پیشینه صنعت بانکداری اغلب کشورهای دیگر نیز وجود داشته است. همزمان و در چنین فضایی، دولت نیز گاهی بانک‌ها را نه فقط به اعطای تسهیلات بلکه به سرمایه‌گذاری مستقیم در بخش‌های زیربنایی مانند انرژی و زیرساخت -مانند ساخت آزادراه- که اتفاقا دوره بازگشت سرمایه طولانی‌مدتی نیز دارند، تشویق می‌کند. حال در وضعیتی که به دلیل شرایط تورمی، انگیزه‌های اقتصادی حضور در سایر بخش‌های اقتصاد همچنان به قوت خود باقی هستند و دارایی‌هایی از این جنس نیز تا حدی وارد ترازنامه بانک‌ها شده‌اند (و در نبود سازوکارهای نظارت، احتمالا مملو از تعارض منافع و مخاطرات مالی و حقوقی هستند) به‌یکباره قانونی تصویب می‌شود که هر نوع سرمایه‌گذاری برای بانک‌ها را ممنوع می‌سازد و حتی مدیران بانک‌ها را با جرایم و تنبیهات سنگین، مجبور به واگذاری سریع دارایی‌هایی می‌کند که از امروز دیگر «مازاد» تلقی می‌شوند.

بیش از ۸ سال از زمانی که قانون گذار و به‌تبع آن نهاد ناظر بانکی مسیری افراطی درخصوص حل‌وفصل مساله سرمایه‌گذاری‌های غیربانکی و دارایی‌های مازاد بانک‌ها را آغاز کرده است می‌گذرد. تصویب قانون رفع موانع تولید و مفاد مواد ۱۶ و ۱۷ آن در سال ۱۳۹۴، شروع چالش‌هایی برای مدیریت بانک‌ها بود. بر اساس بند الف ماده ۱۶ این قانون، کلیه بانک‌ها و موسسات اعتباری موظف شده بودند تا ظرف مدت سه سال (تا سال ۱۳۹۷)، سالانه حداقل ۳۳درصد از اموال مازاد خود و شرکت‌های تابعه خود را (به تشخیص شورای پول و اعتبار) واگذار کنند. همچنین بر اساس بند ب این ماده، بانک‌ها باید طی همین مدت، سهام تحت تملک خود و شرکت‌های تابعه خود را در بنگاه‌هایی با فعالیت غیربانکی (با تشخیص بانک مرکزی) واگذار می‌کردند. در ماده ۱۷ این قانون آمده است؛ درصورت عدم‌انجام تکالیف فوق، علاوه بر مجازات‌های مذکور در ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور و مجازات‌های حرفه‌ای برای مدیرعامل و اعضای هیات‌مدیره، سود بانک‌ها با منشأ فعالیت‌های غیربانکی (شامل بنگاه‌داری و نگهداری سهام) در سال اول اجرای قانون مشمول ۲۸درصد مالیات خواهد شد و هرساله ۳ واحددرصد به آن افزوده می‌شود تا به ۵۵درصد برسد. در بند بعدی همین ماده، نرخ‌های مالیاتی فوق برای عایدی سالانه (از محل افزایش ارزش) املاک غیرمنقول مازاد در مالکیت بانک‌ها نیز تعیین شده است.

پس از تصویب قانون رفع موانع تولید، دو دستورالعمل «سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار» و «نحوه واگذاری اموال مازاد موسسات اعتباری» برای تعیین حدود فعالیت‌های بانکی و اموال مازاد بانک‌ها توسط شورای پول و اعتبار تصویب و ابلاغ شد. براین اساس تعریف مشخصی برای فعالیت‌های بانکی ارائه و سقف سرمایه‌گذاری در این دسته از فعالیت‌ها به میزان ۲۰درصد سرمایه پایه موسسه اعتباری تعیین شد. همچنین سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های غیربانکی به‌طور کامل ممنوع اعلام شد. از طرفی در دستورالعمل دوم، بانک‌ها موظف به واگذاری اموال مازاد خود و شرکت‌های تابعه خود بدون تفکیک قابل توجهی بین ارادی یا قهری بودن آن و صرفا از طریق مزایده شدند.

از ابتدای ابلاغ این دو دستورالعمل، نقدهایی بر ترتیبات مقرر در آنها وارد می‌شد. برخی از این اشکالات پس از چند سال و بعد از ازبین رفتن فرصت‌های مناسبی برای بانک‌ها که بسیاری از آنها اتفاقا در راستای مولدسازی و واگذاری دارایی‌های مازاد بود، به مثابه نوشدارویی بعد از مرگ سهراب در دستورالعمل‌ها اعمال و اصلاح شد.

تردیدی نیست که نیت سیاستگذار در آن مقطع، حرکت در مسیر اصلاح نظام بانکی و کاهش ناترازی بانک‌ها از طریق واگذاری دارایی‌های منجمد بوده است. در واقع نهاد ناظر، به یکباره متوجه آنچه در غیاب نظارت موثرش در شبکه بانکی رخ داده بود شد و در واکنش به آن، شتابزده کوشید با تصویب قوانین و مقرراتی محدودکننده مساله را سامان دهد. اما اکنون با گذشت ۸ سال از تصویب این قانون، مشاهده می‌شود که توفیق قابل توجهی در این خصوص به دست نیامده است. بررسی تجارب سایر کشورها نشان می‌دهد که مقررات محدودکننده مشابه (البته صرفا درخصوص فعالیت‌های غیربانکی و نه فعالیت‌های بانکی) در برخی از کشورها در حین و پس از بحران‌های بانکی نیز وجود داشته است. در واقع اصل اقدام نهاد ناظر بانکی در قبض و بسط دامنه فعالیت‌های بانک‌ها در واکنش به شرایط اقتصادی هر کشوری طبیعی است، اما به‌نظر می‌رسد آنچه در کشور ما رخ داده است نوعی «افتادن از دو سوی بام» بوده است؛ غیبتی تام و تمام برای مدتی طولانی در حوزه نظارت بانکی و ورودی ناگهانی با هدف ساماندهی مساله در مدت زمانی کوتاه. دور از انتظار هم نیست که این تلاش به دیوار سخت موانع اجرایی برخورد و ناکام ماند. موانعی از جمله ضعف‌های کارشناسی در ترتیبات مقرر در قانون رفع موانع تولید و دستورالعمل‌های مربوطه، تنگناهای اجرایی مختلف و هم‌راستا نبودن انگیزه‌های اقتصادی بانک‌ها (مشابه هر کسب و کار دیگری) در شرایط تورمی کشور با مقررات مذکور.

■ عواقب منع سرمایه‌گذاری بانک‌ها

استمرار شرایط تورمی و نرخ بهره حقیقی منفی و دستوری در مقاطع متعدد، دسترسی به تسهیلات بانکی را به یک رانت قابل‌توجه در اقتصاد ایران تبدیل کرده است. درچنین شرایطی، بانک‌ها خود به مثابه یک کسب و کار- در حالی که بر اساس مقررات مذکور از سرمایه‌گذاری منع شده‌اند و در فقدان یک پایگاه اطلاعاتی جامع و سازوکار صحیح اعتبارسنجی- یا باید تسهیلات بانکی را بدون اطمینان از بازپرداخت اقساط به خیل متقاضیان آن (که بسیاری از آنها به‌صورت تکلیفی از جانب دولت تعیین شده‌اند) اعطا کنند یا اینکه خود رأسا در فرآیندی که طبیعتا بانک را درگیر مساله تعارض منافع نیز می‌کند، اقدام به شناسایی بخش‌ها و صنایع پربازده کرده و تسهیلات را عمدتا با ایجاد ساختارهای غیرشفاف، تودرتو و بعضا شرکت‌های کاغذی به‌شکل غیرمستقیم به اشخاص مرتبط خود که توسط مقررات فوق‌الذکر قابل رهگیری نیستند، اعطا کنند.

نکته قابل‌توجه دیگر آن است که به جز برخی از بانک‌های خاص که سوءاستفاده از ظرفیت بانک و سوءمدیریت مدیران آنها مشهود بوده است، با وجود قوانین و مقررات غیرکارشناسی و درنظرنگرفتن انگیزه‌های اقتصادی بانک‌ها، بسیاری از مدیران بانکی عملا راه دیگری برای زنده نگاه داشتن کسب و کار بانکی خود نداشته‌اند. اگر به‌صورت‌های مالی تلفیقی بانک‌ها در سال‌های گذشته نگاهی بیندازیم می‌بینیم که اتفاقا در بسیاری از موارد سود ناشی از همین سرمایه‌گذاری‌ها بوده است که زیان عملیاتی یک بانک را -که می‌توان ادعا کرد بخش قابل‌توجهی از آن ریشه در ضعف‌های قانونی و عوامل بیرونی دارد- در تلفیق به سود رسانده است.

به‌عبارتی شاید اگر نرخ بهره متناسب با شرایط تورمی تعدیل می‌شد، می‌توانست انگیزه بانک‌ها برای فعالیت در بخش‌های غیربانکی و اعطای تسهیلات به اشخاص مرتبط را کاهش دهد. از طرفی عدم‌توجه قانون‌گذار به جنبه کسب و کاری بانک‌ها، باعث شده است تا در نگاه حاکمیت و به دلایلی حتی در نگاه افکار عمومی، بانک‌ها صرفا ابزاری برای اجرای سیاست‌های کلان حاکمیت پنداشته شوند. در چنین شرایطی مدیران بانک‌ها نیز برای سودآوری بنگاه تحت مدیریت خود (بانک)، از خلأهای قانونی و مقرراتی برای بهره‌مندی از فرصت‌های سودآوری استفاده کرده‌اند. این سخن به معنای چشم‌پوشی بر تخلفات و نادیده گرفتن نقش خود بانک‌ها در پدیدآمدن چالش‌های امروز نیست، اما نقش حاکمیت، قانون‌گذار و نهاد ناظر نیز نباید در این فرآیند مغفول بماند.

■ آدرس غلط حاکمیت و قانون‌گذار

از طرفی درشرایطی که نقصان‌های اساسی در قانون عملیات بانکی بدون ربا وجود داشته، سازوکار صحیح اعتبارسنجی در کشور به‌صورت کامل پیاده‌سازی نشده و حاکمیت نیز اجرای سیاست‌های کلان خود را بی‌توجه به تبعات آن، از طرق مختلف از جمله تکالیف بودجه‌ای، وضع مستمر قوانین غیرکارشناسی و بعضا عجیب مانند قانون جهش تولید مسکن و اجبار بانک‌ها به خرید اوراق دولتی با نرخ‌های غیراقتصادی بر دوش نظام بانکی می‌گذارد، به‌نظر می‌رسد فشار به بانک‌ها درخصوص بنگاه‌داری و بزرگنمایی آن به‌عنوان عامل ناترازی شبکه بانکی، به‌شکلی آدرس غلط نیز محسوب می‌شود.

اگر نگاهی به ترازنامه بانک‌های کشور بیندازیم، مشاهده می‌شود که تنها ۳٫۸درصد معادل ۲۸۰هزار میلیارد تومان از دارایی‌های بانک‌هایی که صورت‌های مالی آنها در کدال منتشر می‌شود، در دسته سرمایه‌گذاری‌های غیربانکی (آن هم با تعریف تقریبا سختگیرانه بانک مرکزی) قرار می‌گیرد.

ادامه در صفحه ۳۰

مقایسه اقلام ناترازی دارایی- بدهی بانک‌ها
(بر اساس اطلاعات سامانه کدال)

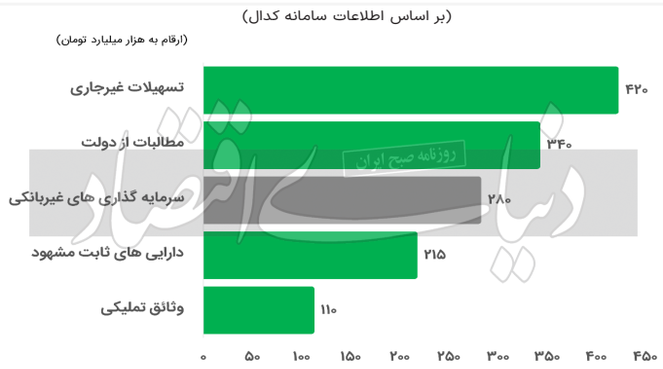

خبر

تلاش بانک کشاورزی در توانمندسازی ۲۰۰۰ روستای کشور

شادا: با مشارکت بانک کشاورزی در طرح تامین مالی خرد با رویکرد بانکداری پیوندی و پرداخت بالغ بر ۵هزار میلیارد ریال تسهیلات خرد، برای بیش از ۸۴هزار نفر در قالب ۵هزار گروه خودیار روستایی در ۲۰۰۰ روستا، کسب‌وکار پایدار خرد ایجاد شده است. به گزارش روابط عمومی بانک کشاورزی، طرح تامین مالی خرد با رویکرد بانکداری پیوندی با هدف توانمندسازی، ایجاد و توسعه کسب‌وکارهای خرد، فقرزدایی و بهبود معیشت روستاییان با تاکید بر زنان و جوانان، با حمایت اعتباری و مشارکت مالی بانک کشاورزی و با همکاری صندوق بین‌المللی توسعه کشاورزی سازمان ملل متحد (IFAD)، سازمان بهزیستی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و موسسات و بنیادهای خیریه به عنوان تامین کنندگان هزینه‌های تشکیل، آموزش و توانمندسازی گروه‌های خودیار و با مدیریت اجرایی موسسه تاک، در حال اجراست و در ۲هزار روستا در ۲۳ استان کشور اجرایی شده و حدود ۸۴هزار و ۱۴۴ نفر از روستاییان کشور از خدمات این طرح بهره‌مند شده‌اند. بر اساس این گزارش، در حالی که بانک کشاورزی در قالب این پروژه تاکنون بیش از ۵هزار میلیارد ریال تسهیلات خرد به روستاییان کشور پرداخت کرده، میزان حمایت مالی این بانک از پروژه مذکور از ابتدای سال ۱۴۰۱ تا پایان مهرماه سال ۱۴۰۲ مبلغ ۱۸۰۷ میلیارد ریال در قالب ۹۵۰ فقره تسهیلات خرد بوده که بدون نیاز به سپرده‌گذاری و با ضمانت گروهی اعضا، به گروه‌های خودیار پرداخت شده است تا با ایجاد و توسعه کسب‌وکارهای خرد و افزایش درآمد، معیشت خود را بهبود بخشند.

شایان ذکر است ۱۹۱ شعبه بانک کشاورزی در ۲۳ استان کشور، در طرح تامین مالی خرد با رویکرد بانکداری پیوندی در ایران همکاری دارند و سهم زنان روستایی در این برنامه ۷۶هزار و ۹۰۹ نفر است که معادل ۹۱ درصد مشارکت را نشان می‌دهد. از این تعداد ۱۲ درصد آمار متعلق به زنان سرپرست خانوار، خودسرپرست و بدسرپرست تحت پوشش طرح تامین مالی خرد است. این گزارش می‌افزاید: با مصوبه هیات‌مدیره بانک کشاورزی در سال‌جاری به منظور تداوم حمایت از پروژه تامین مالی خرد و تامین مالی این طرح و نیز توسعه جامعه هدف روستایی، مبلغ ۱۰ هزار میلیارد ریال اعتبار جدید برای این طرح مصوب شده است.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده شرکت خدمات ارزی و صرافی حکمت ایرانیان به شماره ثبت ۴۸۴۹۱۰ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۵۰۵۷۸۴

بدینوسیله از سهامداران دعوت می گردد به منظور شرکت در جلسه مجمع عمومی فوق العاده شرکت که در روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۴ ساعت ۱۰:۰۰ صبح در آدرس خیابان پاسداران، نیستان سوم، بلوار شهرزاد، پلاک ۱۵، طبقه دوم (گروه مالی سپه) با دستور جلسه ذیل برگزار می گردد، حضور به هم رسانند.
دستور جلسه: ۱-تغییر آدرس محل فعالیت شرکت و اصلاح ماده اساسنامه
۲- سایر موارد در صلاحیت مجمع
هیأت مدیره

آگهی فراخوان عمومی شناسایی و ارزیابی اولیه پیمانکار
شرکت معادن اسفندقه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۸۴
EMC
شرکت معادن اسفندقه

شرکت معادن اسفندقه در نظر دارد به میزان ۱۵۰ کیلومتر مربع از محدوده های بهره برداری معدنی خود را جهت نصب ایستگاه‌های نقشه برداری مرجع (حداقل ۵۰ ایستگاه) و نقشه‌برداری (فتوگرامتری) سه‌بعدی (تهیه خروجی به صورت Orthophoto، خروجی ژئورفرنس، خروجی DSM/DTM، تهیه نقشه های مرتفع و تهیه نقشه توپوگرافی به همراه تصاویر رقومی (توسط پهباد) برداشت نماید. لذا شرکت کنندگان حقوقی می توانند پیشنهادات خود را که الزاماً بایستی حاوی رزومه و توان فنی خود و مدت زمان مورد نیاز و قیمت پیشنهادی حداکثر تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۹/۱ ساعت ۱۴ بعد از ظهر به دبیرخانه این شرکت واقع در کرمان ، بلوار شهید صدوقی (جاده تهران) شرکت زغالسنگ کرمان ، شرکت معادن اسفندقه - تلفن ۰۳۴۳۲۱۳۲۰۴۳-۰۳۴۳۲۱۳۲۰۴۲ فاکس ۰۳۴۳۲۱۳۲۲۳۴ - کدپستی ۷۶۱۷۹۱۴۵۸۵ تحویل نمایند.

شرکت معادن اسفندقه

نوبت اول

فراخوان عمومی تجدید مناقصه یک مرحله‌ای
شرکت آلومینای ایران
شرکت آلومینای ایران

شرکت آلومینای ایران در نظر دارد مناقصه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است که مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

ردیف	موضوع تجدید مناقصه	نوع مناقصه	شماره مناقصه در سامانه الکترونیکی دولت
۱	خرید ۱۲۶۹۰ عدد لاینر مورد نیاز برای آسیاب های گلوله ای شرکت آلومینای ایران	عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی فشرده	۲۰۰۲۰۰۱۴۹۱۰۰۰۰۶۹

مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه: از مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۲ لغایت مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۳۰ می باشد.
مهلت ارائه پیشنهاد : مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۱۴ می باشد.
زمان بازگشایی پاکت ها : ساعت ۱۱:۰۰ مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۱۵ می باشد.
اطلاعات تماس مناقصه گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف: استان خراسان شمالی- شهرستان جاجرم- مجتمع تولید آلومینا، به شماره: تلفن ۳۲۶۰۵۳۵۱ - ۰۵۸ و فکس ۳۲۲۷۲۴۸۷-۰۵۸
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس : ۴۱۹۳۴ - ۰۲۱ دفتر ثبت نام : ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸ - ۰۲۱
نوبت دوم آگهی روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۳

روابط عمومی و امور اجتماعی شرکت آلومینای ایران

آگهی مناقصه عمومی دومرحله‌ای خرید یک دستگاه فرم فیل سیل پنیر ۳۰ گرمی
پگاه Pegah

شرکت شیر پاستوریزه پگاه فارس (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به خرید یک دستگاه فرم فیل سیل پنیر ۳۰ گرمی از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای و براساس مشخصات مندرج در برگ شرایط مناقصه از میان اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط اقدام نماید. داوطلبین شرکت در مناقصه می‌توانند از زمان درج آگهی، همه روزه به استثنای روزهای تعطیل جهت دریافت برگ شرایط مناقصه، درخواست کتبی خود را که آدرس E-Mail یا شماره فکس در آن قید شده باشد به شماره فکس ذیل ارسال نمایند و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی: کیلومتر ۳۲ جاده شیراز - تخت جمشید، شرکت شیر پاستوریزه پگاه فارس (سهامی عام) مراجعه و پیشنهادات خود را در پاکت‌های لاک و مهر شده حداکثر تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۵ به دبیرخانه این شرکت تسلیم و رسید دریافت نمایند.
ضمناً تاریخ جلسه بازگشایی پیشنهادات واصله روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۷ در محل شرکت پگاه فارس می‌باشد و حضور شخص حقیقی یا حقوقی پیشنهاددهنده یا نماینده رسمی آن با در دست داشتن معرفی‌نامه معتبر در جلسه بازگشایی بلامانع است.
تلفن تماس: (۳۲۲۴۰۵۲۹ و ۳۲۲۲۲۴۲۹ و ۹-۳۲۲۳۶۳۹۷-۰۷۱)
تلفن داخلی ۳۸۳ فکس: (۳۲۶۲۲۴۵۴ - ۰۷۱)

آگهی مناقصه عمومی
RZP-1421512651
موضوع آگهی: تأمین کالا
شرکت پالایش نفت تبریز (سهامی عام)

تعداد اقلام	واحد	تعداد	شرح کالا
۱	SET	یک	آچار هیدرولیکی به همراه پمپ

آخرین مهلت اعلام آمادگی و ارسال رزومه پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۵ می‌باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت www.tzorc.ir بخش تأمین کنندگان - فراخوان‌ها مراجعه نمایید.
روابط عمومی و امور بین‌الملل شرکت پالایش نفت تبریز

محبوبترین وب سایت روزنامه ای فارسی زبان
www.den.ir

آگهی دعوت به مجمع صندوق سرمایه‌گذاری نیکوکاری فردای روشن
به شماره ثبت ۳۸۴۹۷ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۸۰۶۰۵۰
نزد اداره ثبت شرکت‌ها
بدینوسیله ازکلیه دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق یا نمایندگان قانونی آنها دعوت می‌شود در مجمع صندوق سرمایه‌گذاری نیکوکاری فردای روشن در روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۴ ساعت ۱۲:۰۰ (درخصوص تغییرات اساسنامه)، که در محل اقامت قانونی مدیر صندوق واقع در تهران، خیابان شهید مطهری، خیابان کوه نور، پلاک ۱/۱، طبقه همکف، تشکیل خواهد شد حضور به‌هم رسانند.
دستور جلسه:
تصمیم‌گیری درخصوص افزودن یک بند به ماده ۴۶ اساسنامه (وظایف و مسئولیت‌های حسابرس) براساس ابلاغیه ۱۲۰۲۰۲۶۰ سازمان بورس و اوراق بهادار.
مدیر صندوق شرکت سبدگردان کاریزما